

DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii:

Victor Burduh, Luiza Gafton

examinând recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Cvint-S”, în procedura falimentului, administratorul autorizat Alexandru Buga împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017,

adoptată în cadrul procedurii de insolvabilitate a societății cu răspundere limitată „Cvint-S”, în procedura falimentului, asupra cererii lichidatorului Alexandru Buga cu privire la validarea popririi față de societatea cu răspundere limitată „Ingrocom-Prim”,

c o n s t a ț ă

La 06 august 2015, societatea cu răspundere limitată „Cvint-S” (denumirea prescurtată SRL „Cvint-S”) a depus cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine.

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 18 august 2015, a admis spre examinare cererea introductivă și a aplicat măsurile de asigurare de rigoare.

Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 02 noiembrie 2015, a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Cvint-S”, desemnând în funcția de administrator al insolvabilității administratorul autorizat Veaceslav Pelin.

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 04 aprilie 2016, a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului SRL „Cvint-S” și distribuirii produsului rezultat, desemnând în funcția de lichidator administratorul autorizat Alexandru Buga (f.d. 4 recto-verso).

La 05 mai 2017, lichidatorul SRL „Cvint-S”, în procedura falimentului Buga Alexandru a depus cerere privind validarea popririi SRL „Cvint-S” față de terțul poprit SRL „Ingrocom-Prim” în sumă de 124 730 de lei (f.d. 1-2 recto-verso).

În motivarea cererii de validare a popririi, lichidatorul a menționat că, în urma restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, a constatat că începând cu anul 2010 între SRL „Cvint-S” și SRL „Ingrocom-Prim” au avut loc relații comerciale, în baza cărora SRL „Cvint-S” a transferat la contul SRL „Ingrocom-Prim” mijloace financiare în sumă de 124 730 de lei, iar ultima la rândul său trebuia să livreze marfă, însă, nu a livrat această marfă. Astfel, SRL „Ingrocom-Prim” a acumulat o datorie față de SRL „Cvint-S” în mărime totală de 124 730 de lei, fapt

confirmat prin actul de verificare a decontărilor, registrul livrărilor și procurărilor, raportul privind restabilirea evidenței contabile și respectiv rulajele bancare.

Lichidatorul relevă că, la 30 noiembrie 2016, a expediat în adresa SRL „Ingrocom-Prim” o notificare prin care a solicitat achitarea datoriei în sumă de 124 730 de lei sau prezentarea documentelor justificative care ar confirma stingerea datoriei. Notificarea a fost recepționată la 16 decembrie 2016, însă, terțul poprit nu a răspuns la aceasta.

Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 05 decembrie 2017, a desființat poprirea înființată de lichidatorul SRL „Cvint-S”, Alexandru Buga față de terțul poprit SRL „Ingrocom-Prim” (f.d. 20, 21-24).

În consolidarea soluției adoptate, instanța de insolvență a reținut că, probele administrate de lichidatorul SRL „Cvint-S” nu demonstrează că suma solicitată spre încasare din contul terțului poprit este certă, lichidă și exigibilă.

La 12 decembrie 2017, lichidatorul SRL „Cvint-S”, în procedura falimentului, administratorul autorizat Alexandru Buga a depus cerere de recurs nemotivată împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care solicită casarea integrală a încheierii recurate și restituirea cauzei spre rejudecare (f.d. 25 recto-verso).

La 07 mai 2018, lichidatorul SRL „Cvint-S”, în procedura falimentului, administratorul autorizat Alexandru Buga a depus cerere de recurs motivată împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care solicită casarea integrală a încheierii recurate și restituirea cauzei spre rejudecare (f.d. 30-32 recto-verso).

În motivarea cererii de recurs a invocat că instanța de insolvență a preluat poziția de apărător al terțului poprit și a examinat superficial cauza. În acest sens, lichidatorul reiterează că SRL „Cvint-S” a probat transferul mijloacelor financiare la contul terțului poprit, fapt ce nu a fost negat de către ultimul și constatat de către Curtea de Apel Chișinău, însă, terțul poprit nu a probat executarea totală sau parțială a obligațiilor care i se impută.

Aderent, recurentul relevă că debitorul insolvent nu poate proba executarea obligațiilor colaterale, deoarece aceasta nu a avut loc. Astfel, unica modalitate de a proba neexecutarea din partea terțului poprit este somația de înființare a popririi, la care acesta nu a reacționat și la fel nu a prezentat instanței nici un act care ar confirma executarea.

Ab initio, Colegiul decesează că, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Dispozițiile articolului 356 din Codul de procedură civilă statuează că, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Conform prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei

calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Coroborând dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței cu art. 111 alin.(3) din Codul de procedură civilă și regulile de declarare a recursului consemnate în Capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs consideră că, în speță, termenul de demarare a căii de atac începe să curgă în ziua imediat următoare datei comunicării încheierii judecătorești.

Prin urmare, Colegiul atestă că, în speță, calea de atac este demarată în interiorul termenului legal, deoarece încheierea recurată datează cu 05 decembrie 2018 (f.d. 21-24), iar cererea de recurs a fost depusă la 12 decembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe prima filă a cererii de recurs (f.d. 25).

În conformitate cu dispozițiile art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Articolul 442 din Codul de procedură civilă statuează în alin. (1) că, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de lichidatorul SRL „Cvint-S”, în procedura falimentului, administratorul autorizat Alexandru Buga urmează a fi respins și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, din motivele ce succed.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea actului de dispoziție supus controlului judiciar, prin prisma argumentelor expuse în cererea de recurs, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, instanța de insolvență a elucidat multiaspectual circumstanțele speței, iar soluția adoptată este în concordanță cu normele de drept material și procedural pertinente speței, precum și cu aprecierea justă prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă a suportului probator administrat și cercetat.

În debut, instanța de recurs taxează că speța dedusă judecării este guvernată de prevederile art. 126 din Legea insolvenței. Astfel, conform alin. (1) al acestui articol, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sînt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În

acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Alineatul (2) al aceluiași articol consemnează că, poprirea se înființează prin somație a administratorului insolabilității/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate/faliment asupra debitorului.

Aderent, alin. (3) al aceluiași articol prescrie că, prin somație se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin. (1), terț poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolabilității/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate. De la data comunicării somației de înființare a popririi și pînă la achitarea integrală a obligațiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmării silite prin poprire, terțul poprit nu va face nicio altă plată sau operațiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operațiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somației de înființare a popririi este nulă. Când se popresc sume cu scadențe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadență, ci și asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde și asupra fructelor civile ale creanței poprite, și asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi.

Conform alin. (9) și (11) al aceluiași articol, dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolabilității/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolabilitate în vederea validării popririi. Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolabilitate va adopta o hotărîre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărîrea nu poate fi executată decît după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadență, cît și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data cînd sumele devin scadente.

Așadar, sensul autentic al dispoziției art. 126 din Legea insolabilității denotă faptul că poprirea este o procedură în care debitorul poate urmări sumele de bani sau bunurile ce-i sunt datorate sau deținute de o terță persoană. Deci, urmării silite prin poprire sunt supuse mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice.

Prin urmare, poprirea urmează a fi probată în condițiile prevăzute unei proceduri contencioase în cadrul căreia debitorul insolabil trebuie să facă dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit, deoarece poprirea în sine are drept scop valorificarea masei debitoare întru onorarea obligațiilor de plată.

Astfel, debitorul insolabil urmează să demonstreze faptul că pretinsa creanță întrunește trei condiții cumulative: să fie certă, adică fermă și să nu trezească dubii; să fie lichidă, adică într-un quantum determinat; și să fie exigibilă, adică ajunsă la scadență.

Or, conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Mai mult decât atât, prin prisma art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În această ordine de idei, ținând cont de specificul obiectului acțiunii în cauza dedusă judecății, și cercetând suportul probator administrat de lichidatorul SRL „Cvint-S”, în procedura falimentului, administratorul autorizat Alexandru Buga, Colegiul atestă că acesta nu a prezentat probe concludente ce ar dovedi existența datoriei SRL „Ingrocom-Prim” față de debitorul insolubil.

Or, ordinul de plată nr. 55 din 29 ianuarie 2010 (f.d. 12) certifică doar existența raporturilor juridice între litiganți și faptul că SRL „Cvint-S” a transferat la contul SRL „Ingrocom-Prim” suma de 124 730 de lei, pentru marfă conform contractului 26/01 din 27 ianuarie 2010.

La capitolul dat, instanța de recurs evocă faptul că, ordinul de plată nr. 55 din 29 ianuarie 2010 nu probează faptul că SRL „Ingrocom-Prim” nu și-a onorat obligațiile contractuale față de SRL „Cvint-S” și nu a livrat marfa achitată de ultima prin acest ordin, și respectiv existența datoriei SRL „Ingrocom-Prim” față de SRL „Cvint-S”.

Astfel, Colegiul apreciază ca fiind justă concluzia instanței de insolabilitate, precum că ordinul de plată nr. 55 din 29 ianuarie 2010 nu poate fi reținute drept dovadă a existenței datoriei SRL „Ingrocom-Prim” față de SRL „Cvint-S”. Or, acest înscris demonstrează faptul că SRL „Cvint-S” a transferat la contul SRL „Ingrocom-Prim” suma pentru marfă, și nicidecum nu demonstrează că marfa respectivă nu a fost livrată.

La fel, instanța de recurs apreciază critic actul de verificare a decontărilor reciproce între SRL „Cvint-S” și SRL „Ingrocom-Prim” (f.d. 6), deoarece acesta conține informații echivoce. Astfel, din cuprinsul acestui înscris nu poate fi constatat temeiul datoriei nașterii presupusei datorii a SRL „Ingrocom-Prim” față de SRL „Cvint-S”.

Mai mult decât atât, Colegiul opinează că acest înscris este lipsit de forță probantă, deoarece nu este contrasemnat de terțul poprit și nu este aprobat prin aplicarea ștampilei, or, conform pct. 72 din Regulamentul privind inventarierea, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012, soldurile efective ale creanțelor și datoriilor trebuie să fie confirmate prin extrase de conturi INV-9 „Extras de cont” (Anexa 13) și/sau acte de verificare a decontărilor reciproce. Extrasul de cont se întocmește și se remite entităților pentru confirmare. Entitățile care primesc extrasele de cont sunt obligate să confirme în decurs de 5 zile lucrătoare din ziua primirii acestora soldul creanței/datoriei și să comunice obiecțiile lor.

Coroborând ipotezele relevate, instanța de recurs constată temeinicia concluziei Curții de Apel Chișinău, precum că creanța pretinsă de SRL „Cvint-S” față de SRL „Ingrocom-Prim” nu întrunește condițiile instituite de lege, adică nu este certă, lichidă și exigibilă.

Finalmente, instanța de recurs ajunge la concluzia că cumulul circumstanțelor constatate și expuse supra certifică justetea actului judecătoresc supus controlului judiciar, iar cu titlu de consecință caracterul declarativ al recursului și lipsa temeiurilor legale de recurs.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, instanța de insolvență a emis o hotărâre întemeiată, bazată pe cercetarea multiaspectuală a circumstanțelor cauzei, precum și determinarea și interpretarea corectă a normelor ce guvernează raportul litigios, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității respingerii recursului declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Cvint-S”, în procedura falimentului, administratorul autorizat Alexandru Buga, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței și art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea litigiilor ce țin de aplicarea Legii insolvenței din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

A respinge recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Cvint-S”, în procedura falimentului, administratorul autorizat Alexandru Buga împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017.

A menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, adoptată în cadrul procedurii de insolvență a societății cu răspundere limitată „Cvint-S”, în procedura falimentului, asupra cererii lichidatorului Alexandru Buga cu privire la validarea popririi față de societatea cu răspundere limitată „Ingrocom-Prim”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Victor Burduh

Luiza Gafton